22/06/2020

Вратити отето манастиру! Општинари се намерачили на млин стар 500 година – продају туђе као своје

Одбор за одбрану светиња поручио Игору Голубовићу, председнику Пљеваља. Храм Свете Тројице никада није продао млин на Брезници стар 500 година

ИЗ Пљеваљског одбора за одбрану светиња демантовали су тврдње председника општине, Игора Голубовића, да је манастир Свете Тројице 1973. године продао манастирски млин, стар 500 година, тадашњем друштвеном предузећу ШИК “Велимир Јакић”, а да је касније објекат доспео у посед Општине Пљевља, која сада има намеру да га прода.

Из Одбора наглашавају да су на реци Брезници после Другог светског рата сачуване две манастирске воденице – једна се налазила на самом извору Бездан, а манастирски млин прекопута данашњег мотела “Водице”.

– Истина је да постоји купопродајни уговор сачињен између манастира Свете Тројице, који заступа свештеник Новица Јањић, и ШИК “Велимир Јакић”, који заступа директор Велимир Вуковић, о продаји манастирске воденице на Бездану. Али манастир Свете Тројице никада није продао свој млин на Брезници који је очуван до дана данашњег, нити икада добио било какву надокнаду за исти, како то жели да представи председник општине – тврде из Одбора за одбрану светиња, наглашавајући да постоји бројна документација, коју чува светотројички архив, о настојању Општине да отме млин манастиру.

Они истичу да Светотројички архив чува и два кључна документа о изричитој забрани продаје и отуђења манастирског млина и истичу да из два писма, писана руком настојатељице манастира Свете Тројице – монахиње Тавите (Ђурић) – види да је она у два наврата тражила заштиту манастирског млина који желе да отму општинске власти. Први пут од председника Црне Горе Блажа Јовановића, а други пут од председника СФРЈ Јосипа Броза Тита. Наглашавају да је осамдесетих година прошлог века игуманија Марина (Зекановић) изнајмљивала манастирски млин ШИК-у “Велимир Јакић”, уз обавезу да ово предузеће за мотел “Водице” откупљује сир произведен на манастирској економији, што они и чине.

– Неколико година касније игуманија Марина раскида уговор са ШИК-ом јер је млин био изложен пропадању и небризи од овог предузећа. Дакле, да је спорни млин био продат 1973. године, како тврди председник Голубовић, игуманија Марина га не би касније могла издавати под закуп предузећу које га је наводно раније купило – кажу из Одбора.

– Цели данашњи град Пљевља, заједно са Хусеин-пашином џамијом, налази се на имању манастира Свете Тројице, о чему постоје валидни документи. Знали су то добро Турци и наши домаћи муслимани, па никада нису ни покушали да пљачкају, пале и руше Свету Тројицу, што није био случај са оближњим манастирима Довољом, Милешевом, Аранђеловом, Добриловином, Блишковом, Сокоцем… – закључују из Одбора.

ОТКУП ВОДЕНИЦЕ

БЕЧКИ бизнисмен родом из Пљеваља Зоран Ђондовић је истакао да жели да покрене акцију за откуп воденице колико год да кошта и да је врати СПЦ.

– Не желим да дам икоме право да више дира у оно што је тапија СПЦ. Хоћу да учествујем као такмац у лицитацији за ову некретнину. Мени лично та

воденица не треба, али желим да је сачувамо под окриљем СПЦ – поручио је Ђондовић.

ОД ИЗУЗЕТНОГ КУЛТУРНОГ ЗНАЧАЈА

ИЗ Одбора за одбрану светиња истичу да манастирски млин на Водицама, осим што је отет од манастира Свете Тројице, представља објекат од изузетног културног и историјског значаја.

– Продати објекат стар више од пет векова представља лудост незабележену у историји цивилизованих народа – саопштили су из Одбора.

mitropolija.com